

Preek van 6 april 2023 - Witte Donderdag - Marc Massaer
H. EUCHARISTIE, WONDER VAN GODS LIEFDE

Broeders en zusters in Christus,

Om de band van liefde en vriendschap met elkaar en met God te verstevigen, heeft Jezus het Sacrament van de H. Eucharistie ingesteld. Vrienden willen elkaar regelmatig zien om hoogtepunten in het leven samen te vieren. Als je vreugde en verdriet met elkaar deelt, laat je zien dat je om elkaar geeft. Als je elkaar bijna niet ziet of spreekt, dan word je vreemden voor elkaar. Dat geldt voor menselijke relaties maar ook voor de relatie met God.

Bij het laatste avondmaal staat Jezus op het punt deze wereld te verlaten. Toch wil Hij zijn leerlingen op een andere, onzichtbare wijze nabij zijn: onder de gedaante van brood en wijn. De instelling van de H. Eucharistie is een wonder van Gods liefde en de bron voor alle tijden, vanwaaruit iedere volgeling kracht kan putten om te leven en te getuigen als christen. Wat Jezus doet, is voortbouwen op de Joodse traditie van het Paasfeest en er een nieuwe dimensie aan geven. Voortaan hoef je geen lam meer te slachten maar is Jezus het ware Lam van God. Zoals God heeft ingegrepen door het Joodse volk te bevrijden uit Egypte, zo grijpt God in door Jezus, die bevrijdend optreedt en de weg toont naar de ware vrijheid van de kinderen Gods.

Op die laatste avond toont Jezus door de voetwassing dat Hij gekomen is om God en de mensen te dienen. Er moeten op de laatste dag voor zijn kruisdood vele gevoelens door Jezus heen zijn gegaan. Hij kon in de toekomst zien wat er met zijn leerlingen en zijn kerk allemaal zou gebeuren, en dat baarde hem zorgen. Enerzijds is er het verdriet van het verraad, de verloochening en de angst van zijn leerlingen die Hem in de steek laten. Dat bijna niemand bij Hem was onder het kruis, heeft zijn hart smartelijk getroffen. Het vooruitzicht van het vreselijke lijden en zijn gewelddadige dood deed hem bloed en water zweeten. Toch heeft Hij dit alles vrijwillig aanvaard om de wil van God te doen en mensen te verzoe-
nen met God.

Het samenzijn met zijn leerlingen tijdens het laatste avondmaal gaf Jezus grote vreugde, maar ook dat zij Hem in de toekomst zouden erkennen en beminnen in de H. Eucharistie, gaf Hem moed en vreugde.

Het vieren van de H. Eucharistie blijft een wonder van Gods liefde en soms laat God dit zien door eucharistische wonderen. Onlangs op 5 maart vierde father Joseph Crowley de H. Mis in de St.-Thomaskerk in Thomaston in Connecticut in de VS. Iemand die de H. Communie uitreikte, dacht dat hij hosties tekort zou komen, maar het tegendeel bleek waar: het aantal geconsacreerde hosties verminderde niet maar steeg. Na de communie-uitreiking, zei father Crowley, leek het dat er evenveel geconsacreerde hosties waren in de ciborie of zelfs meer dan toen hij de ciborie overhandigde aan de communiebedienaar. Father Crowley zei dat de Heer zichzelf vermenigvuldigd had. De lokale bisschop was als eerste belast met het onderzoek van dit wonder, dat door verschillende experts onderzocht dient te worden vooraleer er een officiële verklaring komt. Hoewel de kerk het wonder nog niet officieel erkend heeft, vernieuwde dit het geloof van de lokale parochie en is father Crowley dankbaar getuige te zijn geweest van deze gebeurtenis. Wij vieren werkelijk het leven, de dood en de verrijzenis van Jezus; de Eucharistie is werkelijk het Lichaam van Christus, en dan is alles mogelijk voor God. Gods liefde doet wonderen in het leven van mensen.

Carlo Acutis, een Italiaanse jongen die amper vijftien jaar werd, had begrepen dat de H. Eucharistie de snelweg naar de hemel is. Zijn vurige liefde voor de H. Eucharistie en

zijn passie voor computers brachten Carlo Acutis ertoe in 2005 een website te maken die gewijd was aan het zorgvuldig catalogiseren van elk gemeld eucharistisch wonder. Hij zette er 135 Eucharistische wonderen op die de kerk doorheen de eeuwen heeft goedgekeurd. Hij schreef op de website: "Hoe vaker we de [eucharistie](#) ontvangen, hoe meer we zullen worden zoals [Jezus](#), zodat we op deze aarde een voorproefje van de hemel zullen hebben." De arts die hem behandelde voor leukemie, vroeg of hij veel pijn leed. Hij antwoordde dat "er mensen zijn die veel meer lijden dan ik." Hij stierf op 12 oktober 2006 om 6.45 uur aan de gevolgen van een ernstige M3-leukemie en is overeenkomstig zijn wensen in Assisi begraven. In 2018 werd hij eerbiedwaardig en op 10 oktober 2020 [zalig verklaard](#) door paus Franciscus.

Aan de moeder van Carlo, Antonia Salzano Acutis, werd de vraag gesteld, wat zij deed voor haar zoon om van hem een heilige te maken. Ze antwoordde: "Persoonlijk deed ik niets. Ik gaf mijn zoon de basisopvoeding die alle ouders zouden geven. Carlo ging naar de kleuterschool, waar hij zijn godsdienstige opvoeding kreeg. Ik had hem laten dopen maar ik was geboren in een seculier gezin. Mijn vader was uitgever, voortdurend omringd door journalisten, en in die omgeving had ik nooit iets gehoord over het geloof. Mijn eerste Mis was de Eerste Communie, mijn tweede Mis het Vormsel en mijn derde Mis was het huwelijk. Ik zeg dit om te benadrukken dat mijn zoon Carlo mij alles geleerd heeft. Zelfs als kind toonde hij een grote devotie: op driejarige leeftijd wilde hij, als hij een kerk passeerde, er binnengaan om Jezus op het kruis en in het tabernakel te groeten, en bracht hij bloemetjes mee voor Onze-Lieve-Vrouw. Op de leeftijd van viereneenhalf las hij de Bijbel en het leven van heiligen en bad hij de rozenkrans. In het geval van Theresia van Lisieux waren de ouders grote opvoeders. In het geval van Carlo waren de rollen omgekeerd. Hij was mijn kleine redder en boven alles was hij mijn grote opvoeder in het geloof."

Wat maakt Carlo zo verschillend van andere jongeren van zijn leeftijd? Paus Johannes Paulus II zei: als we de deuren voor Christus openen, dan veranderen onze levens. Elk gewoon leven wordt buitengewoon als het geleefd wordt in Christus, voor Christus en met Christus. Dat is wat Carlo deed. En Hij deed dit in elke dagelijkse situatie, van de kleinste dingen tot de grootste, zoals thuis helpen, kinderen helpen die slachtoffer waren van gewelddadigheden, en gehandicapten en daklozen helpen met voedsel en dekens. Op de leeftijd van negen. Hij kocht computerboeken, maakte programma's, daarna websites voor parochies, voor de Jezuïeten en het Vaticaan. Hij deed dit niet voor persoonlijke eer maar voor de glorie van de hemel. Hij wilde het goede nieuws, het evangelie, verspreiden en gebruikte zijn buitengewone talenten om Christus te verkondigen en anderen te helpen dichter bij God te komen.

De Moeder van Carlo heeft in 2021 een boek over hem geschreven met als titel *Het geheim van mijn zoon*. Het is uitgekomen in Milaan. Het wonder van Gods liefde heeft van Carlo een heilige gemaakt, ook al is hij maar vijftien jaar oud geworden.

Moge Gods liefde ons inspireren om dienstbaar te zijn en wonderen te doen in het leven van anderen. Amen.